

ДАНИИЛ ХАРМС
БОБРОВ СИ ВЪРВЕШЕ ПО
ПЪТЯ...

Превод от руски: Ася Григорова, 2001

chitanka.info

Бобров си вървеше по пътя и разсъждаваше: защо, като сипеш в супата пяськ, супата става безвкусна.

Не щеш ли, гледа: на пътя седи момиченце, държи в ръце червей и плаче, та се къса.

— Защо плачеш? — попита Бобров момиченцето.

— Не плача, а пея — обясни то.

— И защо пееш така? — попита Бобров.

— За да му е весело на червея — рече момиченцето. — А аз се казвам Наташа.

— Така значи? — почуди се Бобров.

— Да, точно така — отвърна момиченцето. — Довиждане!

После пъргаво се изправи, качи се на велосипеда си и отпраши.

— Толкова мъничка, а вече кара велосипед — помисли си Бобров.

(1930 година)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.